

[\[English\]](#) [\[Spanish\]](#) [\[French\]](#) [\[Catalan\]](#) [\[Side Event\]](#)

Fairness and ambition in the Nationally Determined Contributions (NDCs)

Side event: Friday 13th at 11:30 h, Room 1.

Group on Governance of Climate Change - Technical University of Catalonia

Press release. COP25, Chile - Madrid

According to the Paris Rulebook, countries must show that their NDCs have been formulated using the criteria of fairness and also to reflect the highest level of ambition.

Unfortunately, at the moment, there is no consensus about how to operationalize justice when allocating the effort that countries must make in order to reduce their GHG emissions. The IPCC, in its AR5, identifies 4 key dimensions of equity when referring to the mitigation of climate change. They are: equality, responsibility, capacity and the right to sustainable development.

Neither is there a metric that allows us to assess whether or not a country's commitment is sufficiently ambitious. However, there is consensus that, at the global level, we are very far from the ambition required in order to achieve the goal of stabilizing the increase in temperature well below 2 °C. The AR5 indicates that in order to not surpass 2 °C of warming, the cumulative emissions that are released into the atmosphere between 2011 and 2100, must not be more than 1000 Gt of CO₂. This small and finite quantity is known as the remaining Global Carbon Budget (GCB) and tells us the total amount of CO₂ that humankind can still release into the atmosphere. So, one way of measuring ambition at a global level is to measure the rate of consumption of this Global Carbon Budget. It is worrying to see how quickly we are consuming this budget. In fact, at this moment in time only 718 Gt remains.

In this context, the Group on Governance of Climate Change of the UPC is presenting its method to assess if a contribution is fair and also sufficiently ambitious or not. The methodology uses the Model of Climate Justice (MCJ) developed by this group, in order to fairly distribute the global carbon budget amongst all the countries of the world. The MCJ allows us to determine the carbon budget, or the total amount of emissions that a country should be given from now on. In this way, the ambition of the first NDC presented by a country (which covers the period from now to 2030) can be determined by measuring what percentage of that country's carbon budget will be used by this first NDC.

In this side event, we will present, as an example, the results obtained for the group of countries of Latin America when using the proposed methodology.

Press contact:

Olga Alcaraz: +34 675750537 / olga.alcaraz@upc.edu

Justícia i ambició a les Contribucions Determinades a nivell Nacional (NDCs)

Side event: divendres 13 a les 11:30 h, Room 1.

**Grup sobre el Governament del Canvi Climàtic (GGCC) -
Universitat Politècnica de Catalunya
Nota de Premsa. COP25, Xile - Madrid**

Segons el reglament de l'Acord de París, els països han de justificar a les seves Contribucions Determinades a nivell Nacional (NDC), que aquests compromisos estan fets en base a criteris de justícia i que a més a més reflecteixen el màxim nivell d'ambició.

Malauradament a dia d'avui, no existeix un consens en com aplicar la justícia quan repartim els esforços que els països haurien de fer per tal de reduir les seves emissions de gasos d'efecte hivernacle. L'IPCC, en el AR5, identifica 4 dimensions de la justícia en relació a la mitigació del canvi climàtic. Aquestes són: la igualtat, la responsabilitat, la capacitat i el dret a un desenvolupament sostenible.

Tampoc no existeix una mètrica que permeti avaluar si el compromís d'un país és prou ambiciós o no. Malgrat això, sí que hi ha un consens que a nivell global estem molt lluny de l'ambició requerida per tal de complir amb l'objectiu d'estabilitzar l'augment de temperatura ben per sota els 2 °C. L'AR5, ens indica que, per tal de no sobrepassar els 2 °C d'escalfament, les emissions acumulades que llencem a l'atmosfera entre el 2011 i el 2100, no han de sobrepassar les 1000 Gt de CO₂. Aquesta és una quantitat petita i finita, coneguda com a pressupost global de carboni, que ens indica el total de les últimes emissions de CO₂ que la humanitat encara podria llançar a l'atmosfera. Així doncs, una forma de mesurar l'ambició a nivell global és mesurar el consum que estem fent d'aquest pressupost global de carboni. És molt preocupant constatar la rapidesa amb que estem consumint aquest pressupost. De fet, a dia d'avui ja només en queden unes 718 Gt.

En aquest context, el Grup sobre el Governament del Canvi Climàtic de la UPC presenta una metodologia que podria ser utilitzada a l'hora d'avaluar si una contribució és justa i també si és prou ambiciosa o no. Aquesta metodologia utilitza el Model de Justícia Climàtica (MJC) desenvolupat pel nostre grup, per repartir el pressupost global de carboni entre tots els països del món. El MJC ens permet determinar el pressupost de carboni, o total d'emissions, que el país tindria d'ara en endavant. En aquest context, l'ambició de la primera NDC presentada per un país (en l'horitzó 2030) pot mesurar-se determinant el percentatge del seu pressupost de carboni que la primera NDC utilitza.

En el side event, es mostraran els resultats obtinguts per al conjunt de països d'Amèrica Llatina utilitzant la metodologia proposada.

Contacte de premsa:
Olga Alcaraz: +34 675750537 / olga.alcaraz@upc.edu

Justicia y ambición en las Contribuciones Determinadas a nivel Nacional (NDCs)

Side event: viernes 13 a las 11:30 h, Room 1.

Grupo sobre el Gobernanza del Cambio Climático - Universidad Politécnica de Cataluña

Nota de Prensa. COP25, Chile - Madrid

Según el reglamento del Acuerdo de París, los países deben justificar en sus Contribuciones Determinadas a nivel Nacional, que sus contribuciones están hechas en base a criterios de justicia y que además reflejan el máximo nivel de ambición del país.

Desgraciadamente a día de hoy, no existe un consenso en cómo aplicar la justicia cuando repartimos los esfuerzos que los países deberían hacer para reducir sus emisiones de gases de efecto invernadero. El IPCC, en el AR5, identifica 4 dimensiones de la justicia en relación a la mitigación del cambio climático. Estas son: la igualdad, la responsabilidad, la capacidad y el derecho a un desarrollo sostenible.

Tampoco existe una métrica que permita evaluar si el compromiso de un país es lo suficientemente ambicioso o no. Pero en este caso, sí hay un consenso que a nivel global estamos muy lejos de la ambición requerida para cumplir con el objetivo de estabilizar el aumento de temperatura muy por debajo de los 2 °C. El AR5, nos indica que, para no sobrepasar los 2 °C de calentamiento, las emisiones acumuladas que enviemos a la atmósfera entre 2011 y 2100, no deben sobrepasar las 1000 Gt de CO₂. Esta es una cantidad pequeña y finita, conocida como presupuesto global de carbono, que nos indica el total de las últimas emisiones de CO₂ que la humanidad aún podría lanzar a la atmósfera. Así pues, una forma de medir la ambición a nivel global es medir el consumo que estamos haciendo de este presupuesto global de carbono. Es muy preocupante constatar la rapidez con que estamos consumiendo este presupuesto. De hecho, a día de hoy ya sólo quedan unas 718 Gt.

En este contexto, el Grupo sobre el Gobernanza del Cambio Climático de la UPC presenta una metodología que podría ser utilizada a la hora de evaluar si una contribución es justa y también si es lo suficientemente ambiciosa o no. Esta metodología utiliza el Modelo de Justicia Climática (MJC) desarrollado por nuestro grupo, para repartir el presupuesto global de carbono entre todos los países del mundo. El MJC nos permite determinar el presupuesto de carbono, o total de emisiones que el país tendría a su disposición desde ahora hasta finales de siglo. En este contexto, la ambición de la primera NDC presentada por un país (en el horizonte 2030) puede medirse determinando el porcentaje de su presupuesto de carbono que la primera NDC utiliza.

En el side event, se mostrarán los resultados obtenidos para el conjunto de países de América Latina utilizando la metodología propuesta.

Contacto de prensa:

Olga Alcaraz: +34 675750537 / olga.alcaraz@upc.edu

Équité et ambition dans les Contributions Nationalement Déterminées (CNDs)

Événement parallèle : vendredi 13 à 11:30 h, Room 1.

Groupe sur la Gouvernance du Changement Climatique (GGCC) – Université Polytechnique de Catalogne (UPC)

Communiqué de presse. COP25, Chili – Madrid

Selon le Livre de Règles de l'Accord de Paris, les pays doivent prouver que leurs Contributions Nationalement Déterminées ont été planifiées en accord avec le critère d'équité. Il établit aussi que ces Contributions doivent fixer des niveaux de réduction d'émissions aussi ambitieux que possible.

Malheureusement, on est encore loin d'un consensus sur comment tenir compte de l'équité au moment d'assigner à chaque pays l'effort qu'il devra faire pour réduire ses émissions de gaz à effet de serre. L'IPCC, dans son AR5, identifie quatre dimensions clés de l'équité appliquée à l'atténuation du changement climatique : l'égalité, la responsabilité, la capacité et le droit à un développement durable.

Il n'existe pas non plus une façon d'évaluer si l'engagement d'un pays donné est suffisamment ambitieux. Or, il y a un consensus sur le fait qu'à échelle mondiale, on est encore très loin d'avoir l'ambition nécessaire pour atteindre le but de stabiliser la croissance de la température sous la barre des 2 °C. L'AR5 nous montre que pour rester sous ce seuil de réchauffement, il faudra forcément que le total des émissions libérées dans l'atmosphère entre 2011 et 2100 ne dépasse la somme de 100 Gt de CO₂. Cette quantité, qui est faible et limitée, est connue sous le nom de Budget Carbone Global, et elle nous montre le total de CO₂ que l'humanité peut encore émettre dans l'atmosphère. En tenant compte de cela, une manière d'évaluer l'ambition à échelle mondiale pourrait consister à mesurer la vitesse à laquelle le Budget Carbone Global est dépensé. En fait, il est préoccupant de noter que nous sommes en train de l'épuiser trop vite : à présent, il ne nous en reste que 718 Gt.

Dans ce contexte, notre Groupe sur la Gouvernance du Changement Climatique de l'UPC va proposer une méthode pour évaluer si une contribution est équitable et suffisamment ambitieuse. Cette méthodologie est basée sur le Modèle de Justice Climatique (MJC) développé par notre groupe, un modèle qui vise à distribuer équitablement le Budget Carbone Global entre tous les pays du monde. Le MJC nous permet de calculer le budget carbone, c'est-à-dire le total d'émissions qui seraient permises à un pays donné à partir de maintenant jusqu'à la fin du siècle. Ainsi, l'ambition de la première CND présentée par un pays quelconque (pour la période allant d'aujourd'hui jusqu'en 2030) pourra être déterminée en calculant quel pourcentage de son budget carbone est censé être dépensé d'après les termes de cette première CND.

En guise d'exemple de notre méthodologie, pendant cet événement parallèle nous allons présenter les résultats obtenus en appliquant notre méthode au groupe de pays d'Amérique Latine.

Contact presse:

Olga Alcaraz: +34 675750537 / olga.alcaraz@upc.edu

FAIRNESS AND AMBITION IN NDCs

Friday, 13 December. Room 1. First part: 11:30h to 12h

